

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 524/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Милетић Саша и Милетић Снежана, адвокати из ..., против туженог Оператор дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција ДОО Београд, Огранак електродистрибуција Зајечар, чији је пуномоћник Снежана Димитријевић, адвокат из ..., ради чинидбе, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3458/19 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3458/19 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 427/2014 од 16.04.2019. године у ставу правом изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени да са дела кп бр. ... у КО ... уклони бетонски стуб нисконапонске електричне мреже која се налази на удаљености од 2,3 метра у улици ..., као и да измести нисконапонски вод мреже из ваздушног простора плаца тужиоца, постојеће кп бр. ... и ... КО ..., који делови заједно чине плац тужилаца у ... у улици ..., као и да након ове чинидбе земљиште тужиоца доведу у првобитно стање. У ставу другом изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3458/19 од 08.10.2020. године у ставу првом изреке усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 427/14 од 16.04.2019. године тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца као неоснован и обавезани тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, а у циљу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност одлучивања о посебној ревизији тужилаца, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови које одредба члана 404. ЗПП захтева за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404.ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, са изменама) у ставу 1. прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно одредби става 2. истог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да уклони бетонски стуб и измести вод мреже са плаца тужилаца. Другостепеном пресудом преиначена је наведена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да уклони бетонски стуб нисконапонске електричне мреже и измести нисконапонски вод мреже из ваздушног простора плаца тужилаца.

У изјављеној посебној ревизији тужиоци истичу да Врховни касациони суд треба да се изјасни да ли се спорови где је основ постављен у чинидби, а предмет је везан за непокретност, могу сматрати споровима мале вредности. По становишту ревидената, спор о непокретности не може представљати спор мале вредности, без обзира на означену вредност предмета спора, па је о наведеном правном питању потребно ново тумачење права у циљу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Предмет тужбеног захтева о ком је одлучено нижестепеним пресудама, јесте обавезивање туженог да са плаца тужилаца на кат. парцелама бр. ... и ..., обе у КО ..., уклони бетонски стуб нисконапонске електричне мреже и измести нисконапонски вод мреже. Нижестепени судови су стварну надлежност за одлучивање у овој правној ствари у првом и другом степену засновали према утврђеној вредности спора, не третирајући предметни спор као спор о непокретности, односно као спор велике вредности.

Одредбом члана 69. ЗПП прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине. Одредба члана 31. став 1. ЗПП предвиђа да ако се тужбеним захтевом тражи утврђење права својине или других стварних права на непокретностима, утврђење ништавости, поништај или раскид уговора, који има за предмет непокретност, вредност предмета спора се одређује према тржишној вредности непокретности или њеног дела.

Споровима о непокретностима се у складу са цитираном одредбом члана 31. став 1. ЗПП сматрају спорови у којима се тужбеним захтевом тражи утврђење права својине или других стварних права на непокретности или утврђење ништавости, поништај или раскид уговора, који има за предмет непокретност.

Спор у ком се тужбеним захтевом тражи извршење чинидбе на непокретности нема карактер спора о непокретности. Сходно томе, у том случају, стварна надлежност

за поступање установљава се у складу са утврђеном вредношћу предмета спора, у складу са одредбом члана 33. став 2. ЗПП.

Како је изражено правно становиште нижестепених судова у складу са правним схватањем Врховног касационог суда, то у конкретном случају није потребно ново тумачење права, односно судска пракса је уједначена по наведеном правном питању.

Из наведених разлога, није дозвољено одлучивање о посебној ревизији тужилаца и одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спровима мале вредности није дозвољена ревизија. Спорови мале вредности, у смислу одредбе члана 468. став 1. ЗПП, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Утврђена вредност спора од 10.000,00 динара, на дан подношења тужбе 23.04.2014. године, очигледно није прелазила динарску противвредност 3.000 евра, па ревизија у предметном спору мале вредности није дозвољена.

Имајући у виду изричиту одредбу члана 479. став 6. ЗПП, сходно којој ревизија није дозвољена против одлука донетих у споровима мале вредности, то у наведеном случају нема места примени изузетка предвиђеног одредбом члана 403. став 2. Закона, према ком је ревизија увек дозвољена ако је, као у конкретном случају, другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић